Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

valorem ipsius et ultra hoc ypp. quinquaginta pro quolibet contrafaciente et qualibet vice; et si fuerit accusator, habeat tercium, commune tercium et rectores sive officiales quibus primo facta fuerit causa aliud tercium»[254].

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΣ. ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ, ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΣΤΟΝ ΤΟΚΟ

Βενετία, 1398

«Cum in civitate nostra Canee sint multi Judei dantes ad usuram XXV pro centenario et triginta, et in aliis terris et locis insule Crete Judei illorum locum dant solummodo XII pro centenario ad usuram, et bonum sit talibus obviare. Vadit pars quod Judei habitantes in Canea et etiam in omnibus aliis terris et locis nostris insule Crete non audeant dare ad usuram, nisi ad usque XII pro centenario secundum usum solitam et non ultra ullo modo vel ingenio, et si quis contra fecerit, cadat ad penam pedendi prodem et capitale; et si erit accusator per quem veritas sciatur habeat tercium, rector tercium et commune reliquum et teneatur dictus accusator de credentia»[255].

217

1386. Απόφαση της βενετικής Συγκλήτου. Βενετία, Χάνδακας [λ].
R.–J. Loenertz, «De quelques îles grecques et de leur seigneurs Vénitiens au XIVe et XVe siècles», *SV* 14 (1972), σσ. 33-34, αρ. 1-2.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

218

1386-1420. Διοικητικά έγγραφα και δικαστικές αποφάσεις. Χάνδακας [λ].
Μ. Μανούσακας, «Νέα ἀνέκδοτα βενετικὰ ἔγγραφα (1386-1420) περὶ τοῦ κρητὸς ποιητοῦ Λεονάρδου Ντελαπόρτα», *ΚΧ* 12 (1958), σσ. 391-405, αρ. 1-6Α· σσ. 408-431, αρ. 7-15.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΡΙΤΟΥ

Χάνδακας, 1391 (m.v. 1390), 14 Φεβρουαρίου

«Die XIIIJ mensis februarii suprascripti.

Petrus Spagnolo, gastaldo, retulit iussu dominij intradixisse in manibus ser Leonardi Delaporta et ser Petri Rosso, tanquam procuratores ser Berti De la Porta, yperpera ducenta et ultra, que ipsi procuratores confessi fuerunt habere in suis manibus de bonis ||et rationibus|| dicti ser Berti De la Porta et dicta yperpera dictus ser Bertus tenebatur dare ser Nicolao Pasqualigo infra certum terminum. Et hoc interdictum factum fuit ad peticionem ser Angeli Pasqualigo, qui debet habere et recipere a suprascripto ser Nico-

254. σ. 55.
255. σ. 94.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

lao Pasqualigo yperpera ij centum lj pro resto unius sententie arbitrarie yperperorum iij centum I, scripte manu ser Hemanuelis Focha, notarii, in 1389, mense nouembri, die v, indictione [X]iij, [sicut i]n ipsa continetur»[256].

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΑΥΘΕΝΤΙΑΣ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΟΡΦΑΝΟΥ

Χάνδακας, 1402, 22 Μαΐου

«MCCCC secundo, mensis Maij, die xxij, indictione x.

Per Magnificum dominum Marcum Faletro, honorabilem ducham Crete, et eius consilium, dictum est quod, per recuperationem et conseruationem bonorum spectantium Hemanueli Beligno pupillo, filio quondam Mathei Beligno, naute, ser Leonardus Delaporta et Maria relicta domini Mathei sint et esse debeant tutores dicti Hemanuelis pupilli, filij etiam suprascripte Marie, cum plena virtute et potestate petendi, exigendi et recuperandi omnia bona et hauere dicti pupilli, et alia faciendi et exequendi, que tutores possunt facere, secundum formam supra tutores. Jurauerunt autem suprascripti tutores.

Jarauerunt autem suprascripti tutores»[257].

219

1386-1786. Διοικητικά έγγραφα. Βενετία, Ζάκυνθος, Κέρκυρα, Κεφαλονιά, Λευκάδα, Πελοπόννησος [λ, ι].

D. Pojago (ed.), *Le leggi municipali delle isole Jonie, dall'anno 1386 fino alla caduta della repubblica veneta*, Corfù 1846, **τ. I**, σσ. 17-447· **τ. II**, σσ. 3-384.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΕΠΙΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΑΡΓΙΩΝ

Κέρκυρα 1602, 17 Ιουλίου

«Proclama dell'Illustrissimo Reggimento, et Terminazioni contro gli Ebrei.

Che tutti gli Ebrei debbano portar poi il capello o beretta zala in testa, ovvero il segno, o bollo zallo nel petto, ma in luogo alto, che si possi vedere, nè da essi sia coperto col ferajolo, o in altra maniera in modo che siano conosciuti per Ebrei, in pena di Perpiri 5 per ogni volta, la mettà all'accusator, e l'altra mettà ad arbitrio e di prigion, e corda a beneplacito, e le Domeniche, et altri giorni festivi comandati debbano tener serate le loro boteghe e case, ne vendino, robbe, nemmeno lavorar, nè far lavorar fuori le strade in detti giorni sotto le medesime pene»[258].

256. σ. 411, αρ. 8.
257. σσ. 422-423, αρ. 12.
258. **τ. I**, σ. 91

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ